

det ærede Medlem Lov til at fremsætte Insinuationer, først i Udvalget bag min Ryg og derefter her i Tinget, hentydende til noget, han mente maaske ikke vilde blive oplyst.

Men Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man kunde yde de mindst bemidlede, de haardest ramte en større Støtte ved at gaa den Vej, det ærede Medlem anbefaler, kan det ærede Medlem ikke finde nogen anden Udvej end at henvise til, at der er visse Kasser, som kun yder 6 Dages Understøttelse. Men det ærede Medlem maa jo vide, at i den Lov, vi har givet, og som gælder, Loven af 27. Oktober 1917, er der netop for de Kassers Vedkommende, hvor man har indført 6 Dages Understøttelse paa Grund af manglende Evne hos Medlemmerne, indføjet den Bestemmelse, at Staten yder Erstatning for den 7de Dag, saaledes at det af ham anførte Tilfælde for saa vidt aldeles ikke kan paaberaabes.

Jensen-Sønderup: Jeg vil konstatere Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Ruds-Vedby-Kredsen (Svendsen) har sagt, at det, Ministeren sagde i Udvalget, var, at han maatte konferere med Arbejdsløshedsinspektøren, inden han udtalte sig.

Svendsen: Jeg vil bestemt protestere imod, at jeg skulde have insinueret noget mod Ministeren enten her eller andetsteds. Jeg har fremstillet de faktiske Forhold, og der kan ikke ligge nogen Insinuation i det. Jeg har tværtimod sagt, ogsaa i Udvalget, at Ministeren ikke har sagt andet, end at han kunde tiltræde Forslaget, men den Forudsætning, som vi troede var til Stede, at han havde forhandlet med Arbejdsløshedsinspektøren, var ikke til Stede.

Maa jeg tillige sige, at jeg forstaar ikke rigtig, hvor den højtærede Minister vilde hen med sine Bemærkninger om Statens Tilskud til Arbejdsløsheds-kasser. Thi Faktum er jo, at der er adskillige Arbejdsløsheds-kasser, som ikke betaler for mere end 6 Dage om Ugen. Men for øvrigt er det saa komplet ligegyldigt, om den Tanke, jeg udkastede, viser sig at medføre, at enkelte af de bedre stillede fik en lille Nedgang i, hvad her er foreslaaet, naar det dog betyder en betydelig Opgang i Forhold til det, de har. Det kan der forhandles om. Jeg vil ikke være med til at gøre Uret mod nogen, men jeg har holdt mig til det Tal, som nu en Gang staar i Lovforslaget, 1 Kr. 25 Øre. Efter min Tanke var Forholdet meget simplere, meget lettere, man var ude over mange Vanskeligheder og fik

slaaet fast, at her var der ikke Tale om Forsikringsprincippet, men om en Understøttelse, som Staten giver under de ekstraordinære Forhold uden Hensyn til, hvad man ellers har ment det rigtigt at følge som Princip overfor Spørgsmaalet om Selvforsikring med Indbetaling af Præmier og derefter Udbetaling af Erstatning. Hvorledes Forslaget skulde formes, om det akkurat skulde være de Øre, jeg har nævnt, eller en eller to mere eller mindre, det spiller for saa vidt ingen Rolle. Det kunde vi tale om, for saa vidt Tanken blev taget op.

Indenrigsministeren (Bode): Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) nævnedes nu, at man vilde give mere ved at fastsætte 1 Kr. 25 Øre om Dagen. Nej, derved vil man ganske simpelt hen uden at give dem, der har det daarligst, noget som helst mere berøve alle dem, hvis vedtægtsmæssige Ydelser ligger mellem 1 Kr. 70 Øre og 2 Kr., Fordelen ved at have tegnet sig for en højere Forsikring.

Maa jeg i Anledning af, at det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) synes at komme det ærede Medlem fra Ruds-Vedby til Hjælp, sige til ham, at hvis jeg en Dag i et Udvalg siger, at jeg ønsker at kende Arbejdsanvisningsdirektørens Stilling til et Forhold og ikke kan komme i Forbindelse med ham, hverken i hans Kontor eller i hans Hjem, og jeg derefter spørger de Folk, som han samarbejder med, om hans Stilling og faar den at vide, og rigtigt at vide, tør jeg saa ikke derpaa bygge en Tilslutning af saglig Art?

Jensen-Sønderup: Jeg vil svare den højtærede Minister: Jo, naar han hos dem, jeg har paa Kontoret — jeg har for Resten kun een foreløbig — faar en Oplysning, saa kan Ministeren trygt stole paa den. Men det har jeg ikke sagt det mindste om. Jeg har blot sagt, at naar Ministeren i Dag stadig siger, at han sagde i Udvalget, at han havde søgt visse Oplysninger, og da han havde faaet dem, kom han tilbage, saa bekræfter jeg Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) har sagt, at den højtærede Minister sagde ikke, at han maatte søge visse Oplysninger, men at han maatte konferere med Arbejdsløshedsinspektøren.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 3679)

vedtoges uden Afstemning.